

handlinger bærer tilstrækkeligt Vidnesbyrd for Alledem, som ville lufte deres Dine fuldt op. Hvis det var vor Hensigt at begrave Sagen, og vi havde Magt dertil, kunde vi da ikke ligesaa let gjøre det efter 1ste Behandling som nu under 1ste Behandling? I saa Henseende er der ikke den ringeste Forskjel. Den Forskjel, der er, er, at de Indstillinger, der fremkomme fra et Udvalg, nedsat under 1ste Behandling, ikke strax kunne komme til Afstemning her i Salen, men først skulle undergaa en 1ste Behandling her i Thinget, der er en Fortsættelse af den 1ste Behandling, som er bleven standset, og som altsaa vil blive meget kort, forudsat at Indstillingerne faae det Indhold, som vi haabe. I alt Øvrigt ville Indstillingerne blive undergivne ganske den samme Behandling som Indstillinger fra et Udvalg, nedsat paa almindelig Maade, forud for anden Behandling. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor de ærede Medlemmer, som sige, at der er saa megen Uklarhed, saa megen Modsatning imellem os, og som kræve et nyt Grundlag af os, ville affkere os den eneste Veie, der er til at vise, at disse Modsatninger, denne Uklarhed, dog neppe er tilstede, og til med Minderens velvillige Bistand at skaffe det ønskede Grundlag til Veie; det er dog den klareste Selvmodsigelse, der kan være. I Øvrigt skal jeg ikke nu gaa ind paa Sagen i dens Helhed, uagtet den sidste ærede Læser forekom mig meget stærkt at friste dertil, ei heller paa Sagen, som den nu foreligger. Det glædede mig meget at høre, at det ærede Medlem for Odense (D. Hansen) sluttede sig til det her foreliggende Forslag, og jeg kan derfor saa meget lettere nu indskrænke mig til at anbefale det til Thinget som et Forslag, der under de foreliggende Omstændigheder vistnok vil føre til det for Landet Helbigste Resultat. Jeg har paa ingen Maade ment, at jeg personlig var i en pinlig Stilling, og det ærede Medlem for Maribo (Frederiksen) behøver slet ikke at befri mig for en saadan. Jeg veed ikke, om jeg har sagt noget Saadant, men jeg har i alt Fald ment, at det var Sagen, der var i en uheldig Stilling; det ligger mig paa Hjerte, at en Sag af den Betydning kunde komme vel igennem de Stær, af hvilke den for Diebliffet trues. Jeg skal forøvrigt, inden jeg slutter, sige, at, da der fra en Side er blevet udtalt Ønske og fremsat Forslag om, at det foreslaaede Udvalg skal være paa 15 Medlemmer, og Ingen har yttret Noget derimod, skal jeg gjerne tage mit Forslag om 11 Medlemmer tilbage til Fordel for det om 15 Medlemmer.

Da Ingen optog Forslaget om, at Udvalget skulde bestaa af 11 Medlemmer, var det saaledes bortfaldet.

Formanden: Der foreligger altsaa nu kun eet Forslag, om Nedsættelse af et Udvalg

paa 15 Medlemmer, ved hvis Vedtagelse Sagen stilles i Bero.

Rosod: Jeg skal dog til Trods for, hvad der blev udtalt af den ærede Forslagsstiller, tillade mig vedblivende at fastholde den Opfattelse, som jeg strax fik, da jeg hørte Forslaget, at det i Virkningen, i Gjæringen, i sin Følge er aldeles det Samme, enten vi negte Forslaget Overgang til anden Behandling, eller vi nedsætte det Udvalg, som foreslaas. Det er rimeligt nok, at den ærede Forslagsstiller ikke har følt sig i nogen Pine. Naar man er omgivet af Mange, og det vel at mærke er Venner, følger man sig ikke saa trykket, som naar man staar ene, altsaa forsaavidt befinder han sig maasse ikke i Kvide; men jeg er overbevist om, at det ikke er for Intet, at det er lykkedes at faae Afstemningen over det foreliggende Lovforslags Overgang til anden Behandling udsat til i Dag. Igaar, paa et tidligere Trin havde man ikke det skarpe Die for, havde man ikke faaet det rette Syn paa, at dette var en Udvei, hvorved man kunde smutte uden om den egentlige Afstemning. Jeg haaber, at det „at smutte“ er et tilbørligt Udtryk; der ligger ikke Noget deri, thi det er i Grunden ikke Andet end en ved en behændig og snid Erfaring og ved Øvelse udbannet Sveve til at komme ud af oversprings og overvinde Banfæligheder. Som sagt, om alle de høje Ord, som ere talte for at standse første Behandling og nedsætte et Udvalg, kan jeg ikke se rettere, end at det for ligesvem sund Menneskeforstand og tilbørlig Redelighed maa tage sig ud som et Forsøg i Retning af at snigmyrde den, som man ikke tør mødes med paa Valplassen.

Formanden: Da det ærede Medlem veed, at der ogsaa gjør sig en anden Opfattelse gjældende her i Salen, er det ikke berettiget fra hans Side at forbeholde sin Anskuelse det, at den hoiler paa tilbørlig Redelighed.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Forslaget om, at Sagens 1ste Behandling standses, og at den henvises til et Udvalg af 15 Medlemmer

blev ved Navneopraab, der foretoges paa Begjæring dels af Bjord, S. J. Christensen, N. Andersen, Ebbøe, Leth, C. Hansen (Anders Amts 1ste Valgfreds), Schønhejnder, J. Ree, Mørk, Antvær, N. Hansen, Ivermoes, Hindenburg, Frederiksen, Schjørring og Brix, og dels af Th. Nielsen, L. Christensen, N. Olsen, Schrøll, N. Jensen (Anders Amts 3die Valgfreds), N. Jensen (Marhus Amts 3die Valgfreds), S. Jørgensen, Kær, Winther, P. Nielsen, S. Madsen, L. Andersen og S. Jensen, som nedenstaaende Liste udviser,

vedtaget med 58 Stemmer mod 37.